

PÁ 18. října – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 1. kapitulu „Největší dar lidstvu“ (DA 19–26; TV 9–13) z knihy Touha věků.

„Pán Ježíš Kristus, Božský Syn, existoval od věčnosti jako jedinečná osoba, a přece byl jedno s Otcem. Byl nepřekonatelnou a nepomíjivou slávou nebe. Byl velitelem nebeského sboru a uctívání andělů přijímal jako své právo. Neokrádal o nic Boha. [Moudrost] říká: ‚Hospodin mě vlastnil jako počátek své cesty, dříve než co konal odedávna. Od věků jsem ustanovena, od počátku, od pravěku země. Ještě nebyly propastné tůně, když jsem se zrodila, ještě nebyly prameny vodami obtěžkány. Když ještě byly hory ponořeny, před pahorky jsem se narodila. Ještě než učinil zemi a všechno kolem a první hroudy pevniny, když upevňoval nebesa, byla jsem při tom, když vymezoval obzor nad propastnou tůní‘ (Př 8,22–27).

Světlo a sláva jsou obsaženy v pravdě, že Kristus byl jedno s Otcem předtím, než byly položeny základy země. Toto světlo září v temnotě a naplňuje ji Boží slávou. Tato pravda, sama o sobě nekonečná a tajemná, vysvětluje jiná tajemství a nevysvětlitelné pravdy, zatímco je zahalena v neprostopitelném a nepochopitelném světle.“ (5BC 1126)

„Ježíš Kristus slíbil: ‚A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě‘ (J 12,32). My, hříšní lidé, se musíme nejdříve seznámit se Spasitelem, který zemřel za viny celého světa. Když si uvědomíme, jak Boží Syn trpěl na kříži, začneme chápat Boží plán, pomoci něhož se nás snaží zachránit. Boží dobrota nás pak povede k pokání. Když Ježíš Kristus zemřel za hříšné lidstvo, projevil lásku, kterou sotva někdy plně pochopíme. Pokud si však začneme uvědomovat jeho lásku, dotkne se našich srdcí a ovlivní naše myšlení natolik, že začneme pociťovat lítost nad svým nesprávným životem. [...] Kdykoli však [lidé] chtějí ve svém životě něco změnit, protože upřímně touží po dobru a spravedlnosti, působí na ně Boží moc. Působí na ně Boží Duch a vede je k lepšímu životu.

Když člověk začne přitahovat Ježíš Kristus a jeho kříž, začne si uvědomovat, že Ježíš zemřel za jeho hříchy, a nutně to ovlivní jeho svědomí. Dojde mu, jak hrůzné jsou jeho hříchy.“ (SC 26.27; CVP 28).

Otázky k rozhovoru

1. Co vedlo Jana k tomu, aby začal nejdříve o Ježíši mluvit jako o Stvořiteli? Co se z toho dovídáme o důležitosti stvoření v celé teologii? Proč je třeba, abychom správně chápali příběh stvoření, jak je zjeven v Písmu?

2. Přemýšlejte o otázce položené na konci našeho nedělního studia. Co se stane s křížem, pokud místo toho, aby na něm zemřel věčný Bůh, na něj umístíme stvořenou bytost? O co bychom přišli, kdyby Ježíš byl kýmkoli jiným, a ne věčným Bohem?

18:05

✦ Texty na tento týden – J 1:1–5; Gn 1:1; J 1:9–13; J 3:16–21; J 9:35–41; Mt 7:21–23; J 17:1–5

✦ Základní verš

„Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.“ (J 1:1)

V první lekci jsme se věnovali závěru Evangelia podle Jana, ve kterém autor vysvětluje důvod napsání knihy. Tento týden se soustředíme na úvod evangelia. Jan, inspirovaný Duchem svatým, v něm ukazuje směr, kterým chce vést své čtenáře. V prvních slovech a větách svých knih pisatelé Nového zákona obvykle odhalují témata, kterým se chtějí věnovat. Podobně jedná i Jan. Svá témata představuje jako součást velkého kosmického příběhu, který zobrazuje nejdůležitější pravdy o Ježíši Kristu – pravdy, které sahají ještě před stvoření.

Jan tedy na úvod představuje Ježíše jako Mesiáše. Tím získávají čtenáři výhodu, kterou postavy v jeho knize neměly. Čtenář může jasně rozpoznat velká témata, ke kterým se evangelista vrací při vyprávění Ježíšova příběhu. Autor je zasazuje do historického období Ježíšova pozemského života.

✦ Osnova lekce:

Tento týden se tedy zaměříme na Prolog Evangelia podle Jana (J 1,1–18) a na nejdůležitější témata knihy. Tato témata pak budeme sledovat i na jiných místech evangelia.

- J 1:1–5 - „To Slovo bylo Bůh“ (neděle)
- J 1:14 - „A Slovo se stalo tělem“ (pondělí)
- J 1:9–13 - Lidská reakce na setkání se „Slovem“ (úterý)
 - J 3:16–21 - Lidská víra x nevěra (středa)
- J 17:1–5 - Sláva Otce i Syna (čtvrtek)

NE 13. října – „NA POČÁTKU BYLO SLOVO“

J 1:1-5 „¹Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha. ³Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. ⁴V něm byl život a život byl světlo lidí. ⁵To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“

Gn 1:1 „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.“

J 1:18 „Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náručí Otcově, nám o něm řekl.“

PO 14. října – SLOVO SE STALO TĚLEM

J 1:1-3.14 „¹Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha. ³Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. [...] ¹⁴A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“

Ex 25:8 „Ať mi udělají svatyni a já budu bydlet uprostřed nich.“

ÚT 15. října – SLYŠET NEBO NESLYŠET SLOVO

J 1:9-13 „⁹Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka; to přicházelo do světa. ¹⁰Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. ¹¹Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastního nepřijali. ¹²Těm pak, kteří ho přijali a věřili v jeho jméno, dal moc stát se Božskými dětmi. ¹³Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha.“

J 1:1-8 „¹Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha. ³Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. ⁴V něm byl život a život byl světlo lidí. ⁵To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. ⁶Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. ⁷Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. ⁸Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví.“

J 1:14-18 „¹⁴A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozenný Syn, plný milosti a pravdy. ¹⁵Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o němž jsem řekl: Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já.“ ¹⁶Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. ¹⁷Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. ¹⁸Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozenný Syn, který je v náručí Otcově, nám o něm řekl.“

Ř 11:24 „Jestliže tys byl vytažen ze své plané olivy a proti přírodě naroubován na ušlechtilou olivu, tím spíše budou na svou vlasť olivu naroubováni ti, kteří k ní od přírody patří!“

J 20:31 „Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.“

ST 16. října – OPAKUJÍCÍ SE TÉMATA – VĚŘIT, NEBO NEVĚŘIT

J 3:16-21 „¹⁶Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. ¹⁷Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. ¹⁸Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozenného Syna Božího. ¹⁹Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. ²⁰Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. ²¹Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“

J 9:35-41 „³⁵Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“ ³⁶Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“ ³⁷Ježíš mu řekl: „Vidíš ho; je to ten, kdo s tebou mluví.“ ³⁸On na to řekl: „Věřím, Pane,“ a padl před ním na kolena. ³⁹Ježíš řekl: „Přišel jsem na tento svět k soudu: aby ti, kdo nevidí, viděli, a ti, kdo vidí, byli slepí.“ ⁴⁰Farizeové, kteří tam byli, to slyšeli a řekli mu: „Jsmen snad i my slepí?“ ⁴¹Ježíš jim odpověděl: „Kdybyste byli slepí, hřích byste neměli. Vy však říkáte: Vidíme. A tak zůstáváte v hříchu.““

J 12:36-46 „³⁶Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste se stali syny světla.“ Tak promluvil Ježíš; potom odešel a skryl se před nimi. ³⁷Ač před nimi učinil taková znamení, nevěřili v něho; ³⁸a tak se naplnilo slovo, které řekl prorok Izaiáš: „Hospodine, kdo uvěřil našemu kázání? A komu byla zjevena moc Hospodinova?“ ³⁹Proto nemohli věřit, neboť Izaiáš také řekl: ⁴⁰„Oslepl jim oči a zatvrdil jim srdce, takže neuvidí očima a srdcem nepochopí, neobrátí se a já je neuzdravím.“ ⁴¹Tak řekl Izaiáš, neboť viděl jeho slávu a mluvil o něm. ⁴²Přesto v něho uvěřili i mnozí z předních mužů, ale kvůli farizeům se k němu nepřiznávali, aby nebyli vyloučeni ze synagogy. ⁴³Zamilovali si lidskou slávu víc než slávu Boží. ⁴⁴Ježíš hlasitě zvolal: „Kdo věří ve mne, ne ve mne věří, ale v toho, který mě poslal. ⁴⁵A kdo vidí mne, vidí toho, který mě poslal. ⁴⁶Já jsem přišel na svět jako světlo, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.“

Jk 2:19 „Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale hrozí se toho.“

Mt 7:21-23 „²¹Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. ²²Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘ ²³A tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.‘“

ČT 17. října – OPAKUJÍCÍ SE TÉMATA – SLÁVA

J 17:1-5 „¹Po těch slovech Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: „Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe, ²stejně jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný. ³A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. ⁴Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi svěřil. ⁵A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve než byl svět.“

J 2:4 „Ježíš jí řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.““

J 7:30 „Tehdy se ho chtěli zmocnit; ale nikdo na něj nevtáhl ruku, neboť ještě nepřišla jeho hodina.“

J 8:20 „Ta slova řekl v síni pokladnic, když učil v chrámě. Ale nezatkl ho, protože dosud nepřišla jeho hodina.“

J 12:23-27 „²³Ježíš jim odpověděl: „Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka. ²⁴Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrna nezapadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek. ²⁵Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný. ²⁶Kdo mně chce sloužit, ať mě následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Kdo mně slouží, dojde cti od Otce.“ ²⁷„Nyní je má duše sevřena úzkostí. Mám snad říci: Otče, zachraň mě od této hodiny? Vždyť pro tuto hodinu jsem přišel.“

J 13:1 „Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa šel k Otcovi; miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce.“

J 16:32 „Hle, přichází hodina, a již je zde, kdy se rozprchnete každý do svého domova a mne necháte samotného. Ale nejsem sám, neboť Otec je se mnou.“

J 17:1 „Po těch slovech Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: „Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe.“

Mt 27:46 „Kolem třetí hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eli, Eli, lema sabachthani?“; to jest: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?““

Mk 15:34 „O třetí hodině zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eloi, Eloi, lema sabachtani?“; což přeloženo znamená: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?““

L 23:32-47 „³²Spolu s ním byli vedeni na smrt ještě dva zločinci. ³³Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jej i ty zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. ³⁴Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ O jeho šaty se rozdělili losem. ³⁵Lid stál a díval se. Členové rady se mu vysmívali a říkali: „Jině zachránil, ať zachrání sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží.“ ³⁶Posmívali se mu i vojáci; chodili k němu, podávali mu ocet. ³⁷a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe.“ ³⁸Nad ním byl nápis: „Toto je král Židů.“ ³⁹Jeden z těch zločinců, kteří viseli na křížích, se mu rouhal: „To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ ⁴⁰Tu ho ten druhý okřikl: „Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen k stejnému trestu. ⁴¹A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.“ ⁴²A řekl: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ ⁴³Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“ ⁴⁴Bylo už kolem poledne; tu nastala tma po celé zemi až do tří hodin, protože se zatmělo slunce. ⁴⁵Chrámová opona se roztrhla vpůli. ⁴⁶A Ježíš zvolal mocným hlasem: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Po těch slovech skončil. ⁴⁷Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: „Tento člověk byl vskutku spravedlivý.“

J 19:25-30 „²⁵U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská. ²⁶Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: „Ženo, hle, tvůj syn!“ ²⁷Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle, tvá matka!“ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě. ²⁸Ježíš věděl, že vše je již dokonáno; a proto, aby se až do konce splnilo Písmo, řekl: „Žízním.“ ²⁹Stála tam nádoba plná octa; namočili tedy houbu do octa a na yzopu mu ji podali k ústům. ³⁰Když Ježíš okusil octa, řekl: „Dokonáno jest.“ A nakloniv hlavu skončil.“

